Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 397/2004

z dnia 2 marca 2004 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu

(Dz.U. L 66 z 4.3.2004, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 695/2006 z dnia 5 maja 2006 r.	L 121	14	6.5.2006
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2007 z dnia 23 lipca 2007 r.	L 202	1	3.8.2007

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 397/2004

z dnia 2 marca 2004 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) (rozporządzenie podstawowe), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie

(1) 18 grudnia 2002 r. Komisja ogłosiła, poprzez zawiadomienie (zawiadomienie o wszczęciu) opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* rozpoczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty bielizny pościelowej wykonanej z włókna bawełnianego czystego lub z domieszką włókien sztucznych lub lnu (przy czym len nie stanowi włókna dominującego), bielonej, farbowanej lub z nadrukiem („bielizna pościelowa z bawełny” lub „bielizna pościelowa”), pochodzącej z Pakistanu ([2]).

(2) Postępowanie zostało podjęte w wyniku wniosku złożonego w listopadzie 2002 r. przez Komitet ds. Przemysłu Bawełnianego i Pokrewnych Przemysłów Tekstylnych Wspólnot Europejskich (Eurocoton lub „wnioskodawca”) w imieniu producentów wytwarzających przeważającą część całkowitej produkcji bielizny pościelowej z bawełny Wspólnoty. Wniosek zawierał dowody *prima facie* na stosowanie cen dumpingowych w odniesieniu do rzeczonego produktu i powstanie istotnej szkody w wyniku ich stosowania. Przedstawione dowody uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania antydumpingowego.

(3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania producentów eksportujących i zainteresowanych importerów, jak również ich stowarzyszenia, przedstawicieli kraju wywożącego, powoda i innych producentów Wspólnoty, uznane stowarzyszenia producentów, jak również znanych użytkowników. Zainteresowane strony uzyskały możliwość wyrażenia swojego stanowiska na piśmie i złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

(4) Kilku producentów eksportujących z kraju będącego przedmiotem postępowania, jak również wspólnotowi producenci, wspólnotowi użytkownicy i importerzy wyrazili swoje stanowiska na piśmie. Wszystkie strony, które w określonym powyżej terminie wnioskowały o przyznanie im możliwości wyrażenia swej opinii w przesłuchaniu, uzyskały taką możliwość pod

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1972/2002 (Dz.U. L 305 z 7.11.2002, str. 1).
([2]) Dz.U. C 316 z 18.12.2002, str. 6.

▼B

warunkiem przedstawienia konkretnych powodów uzasadniających ich wniosek.

(5) Ustalono, iż między datą złożenia wniosku a datą rozpoczęcia postępowania minęło ponad 45 dni. Zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, za datę złożenia wniosku uważa się pierwszy dzień roboczy przypadający po jej dostarczeniu do Komisji przesyłką poleconą lub wydaniu potwierdzenia odbioru przez Komisję. Wydanie potwierdzenia odbioru miało miejsce w czwartek, 31 października 2002 r. Biorąc pod uwagę fakt, iż piątek 1 listopada był świętem państwowym, pierwszym dniem roboczym przypadającym po wydaniu potwierdzenia odbioru przez Komisję był poniedziałek, 4 listopada 2002 r. Z tego względu 4 listopada 2002 r. należy uznać za datę złożenia wniosku.

(6) Powiadomienie o wszczęciu postępowania opublikowano 18 grudnia 2002 r., który to dzień przypada w ciągu 45-dniowego okresu od złożenia wniosku. W konsekwencji powiadomienie o wszczęciu postępowania opublikowano w nieprzekraczalnym terminie określonym w art. 5 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

2. **Wybór próby statystycznej**

Eksporterzy/producenci

(7) W sytuacji dużej liczby producentów eksportujących objętych postępowaniem, Komisja uznała za konieczne zastosowanie technik wyboru próby statystycznej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(8) W celu umożliwienia Komisji dokonania wyboru reprezentatywnej próby statystycznej, do producentów eksportujących skierowano wezwanie do zgłoszenia się i dostarczenia w ciągu 15 dni od daty rozpoczęcia postępowania podstawowych informacji do wyboru tej próby.

(9) Ogółem wymagane informacje przedstawiło 178 spółek; jednak jedynie 156 z nich zgłosiło fakt produkcji i sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania we Wspólnocie w okresie od 1 października 2001 r. do 30 września 2002 r. („okres postępowania”), wyrażając zainteresowanie włączeniem ich do próby statystycznej. Spółki te uznano pierwotnie za spółki współpracujące.

(10) Ponieważ żadna z tych spółek nie wykazała reprezentatywnej sprzedaży produktów podobnych na rynku krajowym, która mogłaby posłużyć do ustalenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 1, 3 lub 6 rozporządzenia podstawowego, Komisja zwróciła się do władz Pakistanu o skontaktowanie się z producentami bielizny pościelowej prowadzącymi sprzedaż na rynku krajowym w celu stworzenia im dodatkowej możliwości dostarczenia informacji na temat prowadzonej sprzedaży w ustalonym ponownie terminie. Nie uzyskano jednak żadnych informacji o spółkach prowadzących reprezentatywną sprzedaż na rynku krajowym.

(11) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja dokonała wyboru próby w oparciu o największy reprezentatywny wolumen wywozu możliwy do zbadania w dostępnym okresie w porozumieniu z przedstawicielami przedsiębiorstw i stowarzyszeniami zawodowymi producentów/eksporterów. Początkowo Komisja zaproponowała wybranie próby liczącej pięć spółek, reprezentujących 29,5 % wywozu pakistańskiego do Wspólnoty, informując o tym władze pakistańskie oraz stowarzyszenia zawodowe producentów/eksporterów. Władze Pakistanu, prawni przedstawiciele niektórych spółek i jedno stowarzyszenie eksporterów zaproponowali zastąpienie niektórych z zaproponowanych spółek innymi, twierdząc iż zapewni to

▼B

większą reprezentatywność również w kategoriach lokalizacji geograficznej i umożliwi objęcie postępowaniem spółek wybranych do próby statystycznej w poprzednim postępowaniu antydumpingowym. Postulaty stron zostały spełnione w stopniu, w jakim były one zgodne z kryteriami art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, tzn. przepisem, że próba statystyczna powinna obejmować największy reprezentatywny wolumen produkcji, sprzedaży lub wywozu, możliwy do zbadana w wyznaczonym okresie. W świetle powyższego próba została powiększona poprzez włączenie do niej szóstego co do wielkości eksportera pakistańskiego.

(12) Do sześciu wybranych spółek, reprezentujących w okresie postępowania ponad 32 % całkowitego wolumenu wywozu bielizny pościelowej z Pakistanu do Wspólnoty, zwrócono się o udzielenie odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy, zgodnie z tym, co postanowiono w powiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(13) Trzy spółki, które nie zostały włączone do próby statystycznej wystąpiły z wnioskiem o przeprowadzenie indywidualnego badania. Biorąc pod uwagę wielkość próby i stopień złożoności sprawy (m.in. duża liczba różnych rodzajów produktów), Komisja poinformowała zainteresowane spółki, iż ostateczna decyzja dotycząca indywidualnego badania zostanie podjęta dopiero po odbyciu wizyt weryfikacyjnych w siedzibach spółek wybranych do próby, w miarę wolnego czasu. Z powodów wyjaśnionych w akapicie 35 poniżej, nie zapewniono warunków niezbędnych do przeprowadzenia dochodzeń na miejscu w Pakistanie i z tego względu niemożliwe było pozytywne rozpatrzenie któregokolwiek z wniosków o przeprowadzenie indywidualnego badania.

Producenci wspólnotowi

(14) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych popierających wniosek i zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania swój zamiar dokonania wyboru próby statystycznej producentów z obszaru Wspólnoty. Wyboru dokonano na podstawie największego reprezentatywnego wolumenu produkcji i sprzedaży przemysłu wspólnotowego, którego zbadanie było możliwe w dostępnym okresie. W tym celu Komisja zwróciła się do spółek o dostarczenie informacji dotyczących produkcji i sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania.

(15) Na podstawie otrzymanych odpowiedzi Komisja wybrała pięć spółek z trzech Państw Członkowskich. Przy dokonywaniu wyboru wzięto pod uwagę wolumeny produkcji i sprzedaży w celu objęcia badaniem możliwie najbardziej reprezentatywnej wielkości rynku.

(16) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich spółek włączonych do próby. Dwie spośród pięciu spółek nie były w stanie przedstawić kompletnego wykazu wszystkich transakcji z klientami niezwiązanymi w okresie postępowania i z tego względu zostały uznane za jedynie częściowo współpracujące.

3. **Postępowanie**

(17) Odpowiedzi na kwestionariusze udzieliło pięciu wnioskodawców i włączonych do próby statystycznej producentów wspólnotowych, sześciu włączonych do próby statystycznej producentów eksportujących z Pakistanu, trzech producentów eksportujących wnioskujących o indywidualne badanie i dwóch niepowiązanych importerów wspólnotowych.

(18) Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne dla określenia dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne złożono w siedzibach następujących spółek:

▼B

Producenci wspólnotowi:

— Bierbaum Unternehmensgruppe GmbH & Co. KG, Niemcy;

— Descamps SA, Francja;

— Gabel Industria Tessile SpA, Włochy;

— Vanderschooten SA, Francja;

— Vincenzo Zucchi SpA, Włochy;

Niepowiązani importerzy wspólnotowi:

— Blanche Porte SA, Francja;

— Richard Haworth, Zjednoczone Królestwo;

Eksporterzy/producenci z Pakistanu:

— Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Karaczi,

— Al.-Abid Silk Mills, Karachi (częściowa weryfikacja).

(19) Okres postępowania (OP) dotyczący wystąpienia dumpingu i szkody obejmował okres od 1 października 2001 r. do 30 września 2002 r. Badanie dotyczące tendencji istotnych dla dokonania oceny szkody obejmowało okres od 1999 r. do końca OP („omawiany okres").

20. W sytuacji konieczności zbadania dalszych określonych aspektów dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty nie nałożono żadnych środków tymczasowych.

B. PRZEDMIOTOWY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. Przedmiotowy produkt

(21) Przedmiotowym produktem jest bielizna pościelowa z włókna bawełnianego, czystego lub z domieszką włókien sztucznych lub lnu (przy czym len nie jest włóknem dominującym), bielona, farbowana lub z nadrukiem, pochodząca z Pakistanu, aktualnie klasyfikowana pod kodami CN ex 6302 21 00 (kody TARIC 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (kod TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (kod TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (kod TARIC 6302 31 90 90) i ex 6302 32 90 (kod TARIC 6302 32 90 19). Bielizna pościelowa obejmuje prześcieradła (wymiarowe i płaskie), poszwy i poszewki na poduszki, pakowane w celu sprzedaży pojedynczo lub w zestawach.

(22) Tkaniny wyprodukowane z włókien z bawełny użyte do wytworzenia bielizny pościelowej identyfikuje się dwoma parami cyfr. Pierwsza z nich wskazuje na ilość (lub wagę) przędzy użytej odpowiednio jako osnowa i wątek. Druga para cyfr oznacza liczbę nitek na centymetr lub cal odpowiednio osnowy i wątku.

(23) Tkaniny poddaje się bieleniu, farbowaniu lub nadrukowi. Następnie są one cięte i zszywane w różnej wielkości prześcieradła, prześcieradła dopasowane, poszwy i poszewki. Produkt finalny pakuje się do sprzedaży pojedynczo lub w zestawach.

(24) Argumentowano iż bielona bielizna pościelowa sprzedawana instytucjom powinna zostać wyłączona z zakresu postępowania, ponieważ nie należy jej traktować jako produktu stanowiącego przedmiot postępowania. Argumentowano iż bielona bielizna pościelowa i) technicznie różni się od farbowanej lub nadrukowywanej bielizny pościelowej; ii) nie można jej zastąpić produkcją Wspólnoty, której podstawę stanowi nadrukowywana i/lub farbowana bielizna pościelowa; iii) ma inne końcowe przeznaczenie (szpitale i hotele).

(25) W wyniku postępowania dowiedziono, iż pomimo różnych procesów wykończeniowych (bielenie, farbowanie, nadruk), produkty finalne są w pełni substytucyjne i stanowią konkurencję

▼B

na rynku Wspólnoty. Ponadto stwierdzono, że we Wspólnocie produkuje się bieloną bieliznę pościelową, a ten szczególny rodzaj omawianego produktu wykorzystują nie tylko wymienione dwie kategorie użytkowników.

(26) Pomimo istnienia różnych możliwych rodzajów produktu będących wynikiem stosowania różnych splotów, wykończenia tkaniny, jej prezentacji i rozmiarów, opakowania itp., wszystkie one stanowią jeden produkt do celów niniejszego postępowania ze względu na identyczne właściwości fizyczne i praktycznie identyczne zastosowanie.

2. **Produkt podobny**

(27) Zbadano czy bielizna pościelowa z bawełny produkowana przez przemysł wspólnotowy i sprzedawana na rynku Wspólnoty, jak również bielizna pościelowa z bawełny produkowana w Pakistanie i sprzedawana na rynku Wspólnoty i na rynku krajowym, wykazują podobieństwa do produktu będącego przedmiotem postępowania.

(28) Postępowanie wykazało, że pomimo różnic w procesach wykończeniowych tkaniny (bielenie, farbowanie, nadruk), wszystkie produkty miały te same właściwości i w zasadzie identyczne zastosowanie.

(29) Z tego względu stwierdzono, że jakkolwiek w niektórych przypadkach występowały różnice między rodzajami produktów wytwarzanych we Wspólnocie a produktami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty, nie stwierdzono żadnych różnic w podstawowych właściwościach i zastosowaniach różnych rodzajów produktów i jakości bielizny pościelowej z włókna bawełnianego. Z tego względu produkt wyprodukowany i sprzedawany na rynku krajowym Pakistanu i produkt wywożony do Wspólnoty z Pakistanu, jak również produkt wytworzony we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych należy uznać za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. **DUMPING**

Przedweryfikacyjna analiza informacji dostarczonych przez eksporterów włączonych do próby statystycznej.

(30) Wszystkie sześć spółek wybranych do próby udzieliło odpowiedzi na przesłany kwestionariusz. Analiza przedweryfikacyjna odpowiedzi udzielonych przez tych producentów eksportujących wykazała, iż wszyscy wybrani producenci eksportujący zgłosili zaniżone koszty, w wyniku czego uzyskano nierealistyczne i nadmiernie wysokie zyski ze sprzedaży przedmiotowego produktu do Wspólnoty. Poprzez porównanie cen eksportowych z kosztami produkcji jakie zgłosiła każda ze spółek, zyski ze sprzedaży omawianego produktu do Wspólnoty wyrażone jako procent obrotu wyniosły od ponad 20 % do prawie 40 % na spółkę, zaś średnia wartość zysku przekroczyła 30 %. Ponadto marże te pozostawały w ostrej sprzeczności ze średnią ujemnych marż zysku (-9,4 % od obrotu) zgłoszonych przez te same spółki w odniesieniu do sprzedaży omawianego produktu do innych krajów. Ponadto pozostawały one w sprzeczności z marżą zysku w wysokości 1,6 % średniego obrotu w wywozie innych produktów tekstylnych, w tym produktów bardzo podobnych (włókno przetworzone, obrusy, zasłony) o podobnej strukturze kosztów, sprzedawanych temu samemu rodzajowi klientów lub często tym samym klientom. Należy również nadmienić, iż skontrolowane rachunki omawianych spółek, będących producentami i sprzedawcami prawie wyłącznie produktów tekstylnych, dotyczące okresu postępowania lub przeważającej części okresu postępowania wykazały średnią całkowitą marżę zysku od obrotu w wysokości około 5 %.

▼B

(31) Zgłoszone marże zysku w odniesieniu do wywozów omawianego produktu do Wspólnoty nie tylko świadczyły o ekonomicznej bezsensowności, lecz również pozostawały w sprzeczności z wszystkimi innymi informacjami dotyczącymi stopy zysku dla przedmiotowego produktu wywożonego z Pakistanu do Wspólnoty, w tym informacjami udostępnionymi przez samych producentów eksportujących.

(32) Producenci eksportujący zgłaszający poniesienie szkody argumentowali, iż niska rentowność bielizny pościelowej jest właściwa dla tego rodzaju przemysłu, który charakteryzują wysokie wolumeny sprzedaży i bardzo wysoka konkurencyjność. Twierdzono również, że marża zysku w wysokości 2–3 % powinna być uznana za rozsądną. Inny producent eksportujący niewłączony do próby argumentował, iż normalna marża zysku wynosiłaby 2–5 %. Po ujawnieniu wszyscy producenci eksportujący zakwestionowali by tego typu stwierdzenia mogły dotyczyć zyskowności uzyskanej przez nich przy sprzedaży bielizny pościelowej do Wspólnoty. Stwierdzili oni, iż oświadczenia te dotyczą marży zysku, która zostałaby uznana za możliwą do przyjęcia w odniesieniu do sprzedaży przez wspólnotowy przemysł. W tej kwestii należy zauważyć iż oświadczenia te: i) zostały sformułowane podczas posłuchania; ii) odnosiły się do przemysłu bielizny pościelowej w całości; iii) znalazły ponadto potwierdzenie w odpowiedziach na szczegółowe pytania dotyczące rentowności wywozu bielizny pościelowej przez producentów pakistańskich do Wspólnoty. Ponadto podobnych informacji udzielił niezależny agent działający na rzecz importerów. Co więcej powszechnie wiadomo iż wspólnotowy rynek bielizny pościelowej faktycznie cechuje wysoka konkurencyjność, co wynika ze znacznej liczby producentów i praw wolnego rynku. Marży zysków zgłoszonych przez producentów eksportujących z Pakistanu nie można zatem uznać za wiarygodne.

(33) Wszystkie dostępne informacje wskazywały, że zgłoszone kwoty zysku były zawyżone oraz że biorąc pod uwagę fakt iż ceny eksportowe pozostawały zgodne z podawanymi przez Eurostat, istniało uzasadnione domniemanie, że było to konsekwencją zaniżenia kosztów produkcji przedmiotowego produktu. Jest to szczególnie istotne w świetle faktu, iż w sytuacji braku reprezentatywnej sprzedaży na rynku krajowym oczywistym było, że ustalenie ceny normalnej nastąpi w oparciu o koszty produkcji.

Zakłócenia weryfikacji na miejscu

(34) Komisja podjęła próbę zweryfikowania wysoce nieprzekonywających wartości liczbowych podanych w odpowiedzi na kwestionariusze antydumpingowe przez sześć spółek wybranych do próby, zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego.

(35) W trakcie weryfikacji drugiej spółki Komisja otrzymała anonimowy list grożący pozbawieniem życia, adresowany bezpośrednio do urzędników prowadzących weryfikację. W odniesieniu do szczególnej, osobistej groźby zawartej w liście Komisja uznała, że nie zostały spełnione warunki niezbędne do przeprowadzenia weryfikacji, a zaistniałe okoliczności w sposób istotny zakłóciły prowadzone postępowanie. W konsekwencji konieczne było przerwanie wizyt weryfikacyjnych.

(36) Z powyższych powodów możliwe było przeprowadzenie pełnej weryfikacji wyłącznie w siedzibie jednego producenta eksportującego, zaś w przypadku drugiego producenta dokonano weryfikacji częściowej. Wywóz zrealizowany przez te dwie spółki stanowił ponad 50 % całkowitej wartości wywozu do Wspólnoty na bazie cif producentów eksportujących włączonych do próby.

▼B

Wyniki częściowych weryfikacji na miejscu

(37) W wyniku weryfikacji pierwszej spółki potwierdzono dostarczenie nieprawdziwych informacji w odniesieniu do kosztów i polityki cen spółki. Pomimo złożonej przez spółkę deklaracji o posiadaniu szczegółowych rozliczeń finansowych dotyczących omawianego produktu, na miejscu stwierdzono brak takowych rachunków i dokumentacji. Z tego względu nie dostarczono określonych dokumentów, normalnie przechowywanych w aktach spółki, które mogłyby wykazać iż zgłoszone koszty omawianego produktu dokładne i w sposób rzetelny odzwierciedlały koszty produkcji i sprzedaży omawianego produktu. Nawet po wykazaniu spółce, że w świetle dostarczonych informacji takie dowody powinny istnieć, spółka odmówiła ich udostępnienia. Ponadto, pomimo zwrócenia się o dostarczenie informacji dotyczących kosztów produktu podobnego wywożonego do innych krajów, informacje takie nie zostały udostępnione.

(38) Znaleziono również dowody na to, iż zapisy księgowe spółki były niezgodne z Powszechnymi Zasadami Księgowania Pakistanu, w szczególności w kwestii dotyczącej wyceny zasobów. Ponadto spółka powoływała się, co było zgodne z innymi dostępnymi informacjami (zob. akapit 32) na fakt występowania znacznej konkurencji na rynku Wspólnoty pomiędzy różnymi krajami eksportującymi, potwierdzając tym samym, iż wysokie kwoty zysku zgłoszone w odniesieniu do sprzedaży omawianego produktu przez tę spółkę były faktycznie nieuzasadnione.

(39) W odniesieniu do częściowej weryfikacji, która miała miejsce w siedzibie drugiej ze spółek stwierdzono iż polityka ustalania cen sprzedaży bielizny pościelowej do Wspólnoty i na inne rynki nie różniła się w sposób zasadniczy, a zatem jej wynikiem nie mogła być tak duża różnica w marżach zysku jakie zostały zgłoszone przez tę spółkę. Zgłoszone marże zysku odnoszące się do sprzedaży omawianego produktu do Wspólnoty znacznie przekraczały marże stosowane przy ustalaniu cen wewnętrznych i w negocjacjach z klientami. Nie dostarczono informacji, które wykazałyby, że sprzedaż bielizny pościelowej do Wspólnoty generowałaby zyski tak bardzo różne od zysków wygenerowanych sprzedażą do krajów trzecich. Ponadto informacje dotyczące kosztów produkcji i wyceny zapasów omawianego produktu, które powinny zostać udostępnione nie mogły zostać poddane weryfikacji.

(40) W świetle wydarzeń opisanych w akapicie 35., Komisja zmuszona była uznać, że weryfikacja informacji dostarczonych przez pozostałych producentów eksportujących włączonych do próby jest niemożliwa, ze względu na konieczność zaprzestania takich wizyt.

(41) Artykuł 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stanowi, iż w przypadku udowodnienia dostarczenia przez zainteresowaną stronę fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, zostaną one odrzucone, a sformułowanie wniosków nastąpi w oparciu o dostępne fakty. Wizyty weryfikacyjne nie rozwiały wątpliwości co do prawdziwości i rzetelności informacji dostarczonych przez każdą spośród spółek włączonych do próby. Informacje dotyczące kosztów i zysków odnoszących się do omawianego produktu, w formie jakiej je zgłoszono, nie mogły zostać przyjęte w stopniu umożliwiającym ich weryfikację, a dostępne informacje w sposób jasny wskazywały na nieprawdziwość danych. Z tego względu stwierdzono, że w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego żadnej ze spółek włączonych do próby nie można uznać za współpracującą.

(42) Zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, w przypadku stwierdzenia braku współpracy w jakimkolwiek stopniu w odniesieniu do jednej lub wszystkich stron wybranych

▼B

do próby, która może w sposób istotny wpływać na wynik postępowania, dopuszcza się ponowne wybranie próby statystycznej. Należy jednak zauważyć, iż groźba skierowana do urzędników Komisji nie została wycofana, a nie można było uznać, że ograniczała się ona wyłącznie do wizyt weryfikacyjnych składanych przez urzędników Komisji w spółkach. Z tego względu wybranie nowej próby statystycznej i odbycie kolejnych wizyt weryfikacyjnych uznano za niemożliwe. W konsekwencji decyzję należało podjąć w oparciu o dostępne fakty, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

(43) Producentów eksportujących poinformowano o wykryciu faktu dostarczenia nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, powodach ich odrzucenia oraz decyzji o użyciu najkorzystniejszych dostępnych informacji, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Spółkom przyznano możliwość dostarczenia dodatkowych wyjaśnień w terminie określonym przepisami art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(44) Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd nie są brane pod uwagę, a decyzja jest podejmowana w oparciu o dostępne fakty. Komisja zbadała te z dostępnych informacji, na podstawie których możliwe było obliczenie marginesu dumpingu, czyli złożony wniosek, odpowiedzi na kwestionariusz udzielone przez producentów eksportujących wybranych do próby oraz trzech innych producentów eksportujących, którzy zwrócili się o indywidualne badanie zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, informacje dostarczone przez kilka zainteresowanych stron oraz oficjalne statystyki przywozowe Eurostatu.

(45) W odniesieniu do wniosku złożonego przez przemysł wspólnotowy, który zawierał dowody *prima facie* na istnienie marginesu dumpingu w wysokości 45,1 % stwierdzono, że dane użyte w celu obliczenia marginesu dumpingu były mniej reprezentatywne od informacji dostarczonych przez producentów eksportujących, w szczególności w kwestii odnoszącej się do różnych rodzajów omawianego produktu wywożonego z Pakistanu.

(46) Zapoznano się również z informacjami udzielonymi w odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy przez trzy spółki wnioskujące o przeprowadzenie badania indywidualnego. Stwierdzono, iż były one niekompletne i nieprawidłowe w stopniu, który mógłby spowodować niepotrzebne trudności przy formułowaniu wyniku postępowania.

(47) W konsekwencji uznano, iż pomimo nieprawdziwości niektórych informacji odpowiedzi producentów eksportujących uzyskane na początku przy tworzeniu próby statystycznej mogą zostać w pewnym stopniu potraktowane jako dostępne informacje. Oczywiście niezbędne było dokonanie korekt w przypadkach gdy dostarczone informacje stały w sprzeczności z wynikami weryfikacji przeprowadzonych w siedzibach spółek i informacjami dostarczonymi przez te strony w terminie późniejszym.

(48) Należy przypomnieć, że art. 18 rozporządzenia podstawowego stanowi, iż decyzja podjęta w wyniku zastosowania dostępnych danych może być mniej korzystna dla danej strony od decyzji jaka zostałaby podjęta gdyby strona ta zdecydowała się na współpracę. Jednakże biorąc pod uwagę fakt, iż ustalony margines dumpingu będzie miał zastosowanie do wszystkich pakistańskich producentów eksportujących, Komisja zastosowała wszelkie możliwe środki zapobiegawcze w celu uniknięcia elementu karzącego brak współpracy.

▼B

Potrzeba obliczenia całościowego marginesu dumpingu

(49) Informacje dostarczone przez zainteresowane strony i wykorzystane w celu skorygowania przedstawionych kosztów dla każdej z sześciu spółek włączonych do próby zawierały odniesienia do średniej marży zysku uzyskiwanej przy wywozie przedmiotowego produktu w wysokości 2–5 %. Przedział w takiej wysokości został również potwierdzony przez samych producentów eksportujących i został uznany za rozsądny, jak wspomniano w akapicie 32. Jednakże uznano, iż wspomniana marża zysku, choć ważna dla wszystkich producentów eksportujących, niekoniecznie będzie odzwierciedlać marżę zysku każdej ze spółek indywidualnie. W świetle faktu, iż dostępne informacje umożliwiły Komisji jedynie obliczenie średniej marży zysku uzyskiwanej przy wywozie omawianego produktu, uznano za słuszne obliczenie całościowego marginesu dumpingu, który mógłby mieć zastosowanie dla wszystkich producentów eksportujących.

(50) Producenci eksportujący argumentowali, że indywidualny margines dumpingu powinien zostać ustalony indywidualnie dla każdej spółki. Na podstawie dokonanych obliczeń twierdzono, że Komisja powinna być w stanie obliczyć indywidualny margines dumpingu.

(51) Potrzeba obliczenia całościowego marginesu dumpingu wynikła z następujących okoliczności: marże zysku uzyskiwane od sprzedaży eksportowej zgłoszone przez producentów eksportujących w odpowiedziach udzielonych na kwestionariusze nie mogły być wykorzystane i wymagały skorygowania. Korektę przeprowadzono dla wszystkich producentów eksportujących, przy zastosowaniu marży zysku uzyskiwanej od sprzedaży eksportowej w wysokości 3,5 % (kwestia ta została szczegółowo omówiona w akapicie 56). Oznaczało to, że alokacja kosztów wytworzenia omawianego produktu, tak jak ją przedstawiono w odpowiedziach na kwestionariusze, nie była prawidłowa i jako taka musiała zostać odpowiednio skorygowana zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Zatem fałszywe przedstawienie zysku uzyskiwanego ze sprzedaży eksportowej miało ważny wpływ na skutki alokacji kosztów dla każdego producenta eksportującego. Co ważne, konieczność użycia średniej marży zysku jako informacji dostępnej dla wszystkich producentów eksportujących stanowiła główny powód wniosku, iż określenie indywidualnych stawek celnych dla każdego producenta eksportującego byłoby niewłaściwe. Faktycznie sam charakter średniej marży zysku powoduje, iż obliczone na jego podstawie indywidualne marże zysku będą do pewnego stopnia różne. W tym przypadku różnice były istotne, ponieważ wspomniane marże zysku różniły się od 2 do 5 %. Innymi słowy, o ile instytucje zgadzają się, iż zastosowanie średniej marży zysku było właściwe, średnia marża zysku nie stanowi, biorąc pod uwagę jej wpływ na inne elementy, konstruowanej wartości normalnej i tym samym obliczenie wysokości ogólnego dumpingu - podstawy do określenia indywidualnej stawki celnej. Dzieje się tak dlatego, iż prowadziłoby to do bezzasadnie wysokich marginesów dumpingu w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących i bezzasadnie niskich marginesów dumpingu w odniesieniu do niektórych innych producentów eksportujących w porównaniu z sytuacją, w której oparto się na rzeczywistych indywidualnych wskaźnikach zysku, ustalonych przy pełnej współpracy. Zatem konieczność oparcia się na średniej wartości zysku uzyskanego ze sprzedaży eksportowej omawianego produktu stanowiła element wiążący przy ustalaniu wartości dla każdego producenta.

(52) Producenci eksportujący argumentowali, iż fakt ujawnienia im indywidualnych obliczeń i kwot dumpingu dowodzi iż instytucje mogły również ustalić indywidualne stawki celne. Jednakże faktu niewłaściwości ustalenia indywidualnej stawki celnej z powodów

▼B

opisanych powyżej nie należy utożsamiać z informacjami, które zostały dostarczone każdemu producentowi eksportującemu w ramach ujawnienia. Faktycznie w celu zapewnienia przejrzystości i umożliwienia każdemu indywidualnemu producentowi eksportującemu sprawdzenia obliczeń Komisji, wszyscy oni otrzymali obliczenia w całości, sporządzone w oparciu o wyżej wspomnianą marżę zysku w wysokości 3,5 %. Fakt ten jednak w żadnej mierze nie stanowi zakwestionowania użycia przez kraj marginesów dumpingu lub stawek celnych omówionych w poprzednim ustępie.

Wartość normalna

(53) Ponieważ spółki wybrane do próby nie wykazywały sprzedaży na rynku krajowym produktu podobnego w wysokości przynajmniej 5 % wywozu przedmiotowego produktu do Wspólnoty, czego wymaga art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, sprzedaż produktu podobnego przez te spółki na rynku krajowym nie mogła stanowić podstawy do ustalenia wartości normalnej.

(54) W sytuacji braku reprezentatywnego wolumenu sprzedaży na rynku krajowym przez innych producentów, wartość normalną należało ustalić zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poprzez dodanie do kosztów wyprodukowania wywożonych rodzajów omawianego produktu kwoty odpowiadającej, w rozsądnej wysokości, łącznym kosztom sprzedaży, kosztom ogólnym i administracyjnym oraz kwocie zysku ustalonej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(55) Jak wspomniano w akapicie 41., ustalono iż zgłoszone koszty produkcji oraz w konsekwencji marże zysku uzyskiwane przy wywozie omawianego produktu były niezgodne ze stanem faktycznym.

(56) Spośród zgłoszonych kosztów produkcji korekcie poddano wyłącznie koszty wytworzenia. Zgłoszone przez producentów eksportujących wydatki na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne uznano za zgodne ze skontrolowanymi rachunkami. Zysk ze sprzedaży eksportowej omawianego produktu dla każdej spółki na początku wybranej do próby skorygowano do 3,5 % obrotu, uznając średnią marżę zysku za normalną marżę zysku dla takiej sprzedaży. Kwotę uzyskaną w wyniku zmniejszenia zysku uzyskanego od wywozu omawianego produktu rozdzielono na podstawie obrotu ze sprzedaży eksportowej do innych produktów i sprzedaży lokalnej w celu utrzymania łącznego zysku na poziomie zgodnym ze skontrolowanymi rachunkami spółek.

(57) Producenci eksportujący wraz z dwoma stowarzyszeniami argumentowali, iż uznanie zysku obliczonego w powyższy sposób za właściwy w przypadku pakistańskiego wywozu na wspólnotowy rynek było nieuzasadnione, jednocześnie proponując marżę zysku w wysokości 6,5 % jako właściwe minimum dla przemysłu wspólnotowego.

(58) Jak stwierdzono w akapicie 105., postępowanie wykazało, iż przywóz z Pakistanu szczególnie silnie zaznaczył się w segmencie niskich cen, podczas gdy sprzedaż przemysłu wspólnotowego obejmowała głównie produkty markowe. Z tego względu uznano, że na podstawie tych czynników nie można uznać wspomnianej różnicy w rentowności za nadmierną.

(59) Konieczne było wprowadzenie kilku poprawek do metod alokacji kosztów, które spółki wykorzystywały wyłącznie do celu niniejszego postępowania, włączając w to alokację zwrotu cła oraz wydatków na opakowania na podstawie ustaleń dokonanych podczas weryfikacji na miejscu i analiz odpowiedzi.

(60) W przypadku spółki, którą poddano pełnej weryfikacji również zachodziła konieczność skorygowania zgłoszonego zysku ze

▼B

sprzedaży na rynku krajowym w celu uzyskania zgodności z Powszechnymi Zasadami Księgowania stosowanymi w Pakistanie.

(61) Ponieważ nie dysponowano żadnymi faktycznymi danymi dotyczącymi kosztów ogólnych i sprzedaży oraz kosztów administracyjnych produktu podobnego dla żadnego z producentów eksportujących poddanych postępowaniu lub innych znanych eksporterów lub producentów, a żadne takie informacje nie były dostępne dla tej samej ogólnej kategorii produktów, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia kwoty kosztów ogólnych i sprzedaży oraz kosztów administracyjnych i zysków należało posłużyć się inną metodą.

(62) W celu określenia kwoty wydatków na koszty ogólne i sprzedaży oraz koszty administracyjne oraz zysku skorzystano ze średniej kwot zgłoszonych przez sześć spółek początkowo włączonych do próby dla tych wydatków i zysku w odniesieniu do sprzedaży na rynku krajowym niepowiązanym klientom, po ich skorygowaniu, zgodnie z objaśnieniami zawartymi w akapitach 56. i 60. Dane te uznano za właściwą podstawę obliczeń, ponieważ odnosiły się one do sprzedaży na rynku krajowym na rzecz niepowiązanych klientów produktów tekstylnych (w tym przędzy, surówki, tkaniny poddanej obróbce oraz odzieży) i były jedynymi dostępnymi danymi odnoszącymi się do sprzedaży na rynku krajowym w Pakistanie. Brak informacji, które pozwoliłyby na wyciągnięcie wniosku, iż zysk obliczony w ten sposób przekracza zysk normalnie uzyskiwany przez innych eksporterów lub producentów przy sprzedaży produktów należących do tej samej kategorii ogólnej na rynku krajowym w Pakistanie, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

Cena eksportowa

(63) Zbadano stosowność cen eksportowych zgłoszonych przez producentów eksportujących. Wszelkie dostępne informacje, w tym informacje uzyskane w wyniku częściowej weryfikacji przeprowadzonej w Pakistanie, weryfikacje importerów i statystyki Eurostatu wskazywały, że podane informacje są zgodne ze stanem faktycznym.

(64) Wszystkie spółki realizowały sprzedaż eksportową do Wspólnoty bezpośrednio do niezależnych importerów. Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, ceny eksportowe tych spółek ustalano w oparciu o ceny faktycznie zapłacone lub przypadające do zapłaty przez tychże niezależnych importerów.

(65) Zgodnie z wnioskiem zainteresowanych spółek, sprzedaż eksportową realizowaną z przestarzałych zapasów oraz towary sprzedane z użyciem transportu lotniczego wykluczono z obliczeń, ponieważ twierdzono, iż nie są one realizowane w normalnych warunkach handlowych. Tego rodzaju sprzedaż stanowiła nieistotną część zgłoszonych sprzedaży eksportowych.

Porównanie

(66) W celu dokonania uczciwego porównania między wartością normalna a ceną eksportową dokonano odpowiednich potrąceń w formie korekt dla kosztów importowych i podatków pośrednich, obniżek i rabatów, transportu, ubezpieczenia, obsługi, załadunku i kosztów dodatkowych, opakowań, kredytów, prowizji i przeliczania waluty, mających wpływ na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

(67) Wszystkie spółki wystąpiły o dokonanie dostosowania o zwrot cła na mocy art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Jednakże wysokość kwot zwróconych przez rząd Pakistanu znacznie przekraczała kwoty związane z kosztami przywozu lub podatkami pośrednimi zapłaconymi od materiałów wchodzących w skład omawianego produktu. W konsekwencji Komisja wyra-

▼B

ziła zgodę na dokonanie dostosowania w takim stopniu, w jakim żądane kwoty zostały faktycznie poniesione dla produktu podobnego i w związku z użyciem materiałów wchodzących w jego skład, w przypadku gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju wywozu, dokonując ich refundacji w odniesieniu do produktu wywiezionego do Wspólnoty.

(68) Producenci eksportujący twierdzili, iż obniżka z tytułu zwrotu cła powinna zostać przyznana do pełnej wysokości kwoty zwróconej przez rząd Pakistanu niezależnie od tego czy cło zostało zapłacone przez producenta eksportującego czy też lokalnego dostawcę materiałów. Jednakże nie dysponowano dowodami świadczącymi o tym, że materiały nabyte od lokalnych dostawców były obciążone opłatami importowymi lub podatkami pośrednimi. Z tego względu twierdzenie odrzucono.

Margines dumpingu

(69) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, margines dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej każdego rodzaju produktu ze średnią ważoną ceną eksportową tego samego rodzaju produktu.

(70) Na tej podstawie łączny średni margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pakistańskich producentów eksportujących, wyrażony jako procent ceny netto cif przed nałożeniem cła franco granica Wspólnoty wynosi13,1 %.

D. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

(71) Produkt będący przedmiotem postępowania jest wytwarzany we Wspólnocie przez:

— producentów, w imieniu których złożono wniosek; wszyscy producenci, którzy zostali włączeni do próby statystycznej (wspólnotowi producenci w próbie) byli również powodami;

— innych producentów wspólnotowych, którzy nie byli powodami i nie współpracowali.

(72) Komisja zbadała, czy wszystkie wyżej wymienione spółki mogą zostać uznane za producentów wspólnotowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Produkcja wszystkich wyżej wymienionych spółek stanowi produkcję Wspólnoty.

(73) Przemysł wspólnotowy stanowi 29 producentów wspólnotowych, którzy współpracowali z Komisją, do których należy również pięć przedsiębiorstw wspólnotowych włączonych do próby statystycznej. Producenci ci odpowiadają za 45 % produkcji bawełnianej bielizny pościelowej we Wspólnocie. Z tego względu zostaną oni uznani za „przemysł wspólnotowy” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

E. **SZKODA**

1. **Uwagi wstępne**

(74) W świetle faktu iż metoda próby statystycznej została zastosowana w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, poniesioną szkodę oceniono z jednej strony na podstawie informacji zebranych na poziomie całego przemysłu wspólnotowego dla tendencji dotyczących produkcji, rentowności, sprzedaży, udziału w rynku, wysokości zatrudnienia i wzrostu. Z drugiej strony, informacje zebrane na poziomie włączonych do próby producentów wspólnotowych poddano analizie w kwestii tendencji dotyczących cen i rentowności, przepływu gotówki, zdolności do zwiększenia kapitału i inwestycji, zapasów, wydajności, wykorzystania mocy produkcyjnych, zysku od inwestycji oraz płac.

▼B

2. **Konsumpcja wspólnotowa**

(75) Poziom konsumpcji wspólnotowej ustalono na podstawie wielkości produkcji producentów wspólnotowych zgodnie z danymi Eurocoton pomniejszoną o wywóz według danych Eurostatu i powiększoną o przywóz z Pakistanu i innych państw trzecich, również na podstawie danych Eurostatu. Pomiędzy rokiem 1999 a okresem postępowania konsumpcja wspólnotowa systematycznie wzrastała z 173 651 ton do 199 881 ton, tzn. o 15 %.

3. **Przywóz z kraju stanowiącego przedmiot postępowania**

a) *Wielkość i udział w rynku*

(76) Przywóz bielizny pościelowej z bawełny z Pakistanu do Wspólnoty wzrósł pod względem wolumenu z 36 000 ton w 1999 r. do 49 300 ton w okresie postępowania, czyli o 37 % na przestrzeni badanego okresu. Po spadku do 31 800 ton w 2000 r. przywóz ponownie wzrósł do poziomu 35 500 ton w 2001 r. Pomiędzy rokiem 2001 a okresem postępowania przywóz uległ zwiększeniu o prawie 14 000 ton, czyli o ponad jedną trzecią.

77. Odpowiedni udział w rynku towaru zmalał z 20,7 % w 1999 r. do 17,2 % w 2000 r., następnie wzrastając do 18,9 % w 2001 r. i 24,7 % w okresie postępowania.

b) *Ceny*

78. Średnie ceny bielizny pościelowej przywożonej z Pakistanu wzrosły z 5,95 EUR/kg w 1999 r. do 6,81 EUR/kg w 2000 r. W kolejnych latach ceny stopniowo malały do 6,34 EUR/kg w 2001 r. i do 5,93 EUR/kg w okresie postępowania.

c) *Zaniżanie cen*

(79) W celu dokonania analizy zaniżania cen porównano średnią ważoną cenę sprzedaży według typu produktu przemysłu wspólnotowego niepowiązanym producentom na rynku wspólnotowym z odpowiednią średnią ważoną cen eksportowych przedmiotowego przywozu. Porównania dokonano po odjęciu rabatów i obniżek. Ceny przemysłu wspólnotowego obliczono na podstawie cen loco fabryka. Ceny omawianych produktów w przywozie ustalono na podstawie cif z odpowiednim dostosowaniem z uwagi na opłaty celne i koszty poniesione po przywozie.

(80) Porównanie wykazało, iż w okresie postępowania omawiane produkty pochodzące z Pakistanu sprzedawano we Wspólnocie po cenach zaniżonych w stosunku do cen przemysłu wspólnotowego o ponad 50 %, wyrażonych jako odsetek tych drugich.

4. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(81) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wszystkie odpowiednie czynniki ekonomiczne i wskaźniki mogące mieć wpływ na stan przemysłu wspólnotowego.

(82) Zbadano czy przemysł wspólnotowy nadal pozostaje na etapie odrabiania strat poniesionych wskutek subwencjonowania lub stosowania cen dumpingowych w przeszłości, jednak nie znaleziono przekonywających dowodów, które potwierdzałyby, że miało to miejsce.

(83) Przedstawiono dowody mające świadczyć o tym, iż przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody dzięki ochronie systemem kontyngentów. Kontyngenty faktycznie obowiązywały w OP. Na mocy prawa międzynarodowego podstawę prawną istnienia kontyngentów stanowi Porozumienie w sprawie tekstyliów i odzieży w ramach Światowej Organizacji Handlu. Kontyngenty zostaną zniesione do 31 grudnia 2004 r. Należy nadmienić, iż kontyngenty nie były w pełni wykorzystywane w okresie

▼B

postępowania. Ilości, które można przywieźć na mocy tych kontyngentów odpowiadają rzeczywistym udziałom w rynku Wspólnoty. Rzeczywiście na podstawie liczb dotyczących konsumpcji w OP, roczna kwota w 2002 r. odpowiada, w przypadku Pakistanu, udziałowi w rynku na poziomie około 25 %. Należy również nadmienić, iż ustalenie poziomu tych kontyngentów na tekstylia jest wynikiem bezpośrednich negocjacji, pozostających poza analitycznymi ramami zapewnionymi na mocy rozporządzenia podstawowego. O ile nie można wykluczyć możliwego wpływu kontyngentów na sytuację przemysłu wspólnotowego, sam fakt istnienia kontyngentów nie zapobiegł poniesieniu szkody przez przemysł wspólnotowy. Analiza liczbowa w badanej sprawie wskazuje, iż przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w okresie postępowania pomimo obowiązywania systemu kontyngentów. W rzeczywistości sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa w OP pogorszeniu pomimo istnienia kontyngentów. Z tego względu wniosek oddalono.

a) *Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości*

— Produkcja, zatrudnienie i wydajność

(84) Wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego nieznacznie wzrosła między 1999 r. a OP, z 37 700 ton do 39 500 ton, czyli o 5 %.

(85) Poziom zatrudnienia w zasadzie pozostawał stabilny i wynosił około 5 500 pracowników. Z tego względu wydajność zwiększyła się w omawianym okresie z 6,8 t/pracownika w 1999 r. do 7,2 t/pracownika w OP, czyli o 6 %.

— Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(86) W omawianym okresie wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zwiększyła się o 4 % z 36 200 ton w 1999 r. do 37 800 ton w okresie postępowania. W 2001 wielkość sprzedaży wzrosła do 38 300 ton, by następnie ulec zmniejszeniu w OP. Obrót wytworzony przez tę sprzedaż wzrósł z 410 milionów EUR w 1999 r. do 441 milionów EUR w 2001 roku, by następnie zmaleć o 5 % do 420 milionów EUR w okresie postępowania.

(87) Pomimo faktu, iż konsumpcja na rynku wspólnotowym wzrosła o 15 % podczas tego samego okresu, udział przemysłu wspólnotowego w rynku faktycznie zmniejszył się z 20,8 % do 18,9 % w OP. Udział w rynku podlegał około 20 % wahaniom między 1999 a 2001 r. i zmniejszył się o 1,5 % między 2001 r. a okresem postępowania.

— Wzrost

(88) Podczas gdy konsumpcja wspólnotowa zwiększyła się o 15 % między 1999 r. a okresem postępowania, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła tylko o 4 %. Z drugiej strony, wielkość całkowitego przywozu wzrosła o 35 % w tym samym okresie ze 120 000 ton w 2001 r. do 139 000 ton, osiągając najwyższy poziom w okresie postępowania. Podczas gdy udział w rynku wszystkich wwiezionych towarów zwiększył się o ponad 10 punktów procentowych, udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmalał z 20,8 % do 18,9 %. Oznacza to, iż przemysł wspólnotowy nie mógł odpowiednio uczestniczyć we wzroście rynku między 1999 r. a OP.

b) *Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych włączonych do próby statystycznej*

— Zapasy, zdolność produkcyjna i jej wykorzystanie

(89) Wielkość zapasów podlegała istotnym wahaniom z tego względu, iż większość produkcji wykonuje się na zamówienie, tym samym ograniczając możliwość produkcji wyłącznie w celu gromadzenia

▼B

zapasów. Podczas gdy w przypadku producentów wspólnotowych włączonych do próby statystycznej stwierdzono wzrost poziomu zapasów, uznano iż w tym przypadku nie stanowiły one miarodajnego wskaźnika poniesionej szkody ze względu na właściwe dla tej gałęzi przemysłu wysokie wahania zapasów.

(90) Ustalenie zdolności produkcyjnej było trudne w przypadku prawie wszystkich włączonych do próby statystycznej producentów wspólnotowych. Proces produkcyjny ma charakter zindywidualizowany, wymagający różnych konfiguracji zastosowania maszyn. Z tego powodu nie ma możliwości sformułowania całościowych wniosków na podstawie porównania zdolności produkcyjnej maszyn wykorzystywanych w produkcji produktu podobnego. Ponadto niektórzy producenci wspólnotowi włączeni do próby statystycznej zlecają realizację części procesu produkcyjnego podwykonawcom.

(91) Jednakże w przypadku produktów, które poddaje się nadrukowi, dział nadruku uznano za czynnik określający zdolność produkcyjną w odniesieniu do bielizny pościelowej z nadrukiem dla wszystkich producentów wspólnotowych włączonych do próby statystycznej. Stwierdzono, iż w dziale nadruku wykorzystanie zdolności produkcyjnej systematycznie malało z 90 % do 82 %.

— Ceny

(92) Średnie ceny 1 kg produktu wytwarzanego przez producentów włączonych do próby statystycznej stopniowo wzrastały w analizowanym okresie z 13,3 EUR do 14,2 EUR Informację tę należy rozpatrywać w świetle faktu iż średnia cena pokrywa zarówno pozycje wysoko jak i niskowartościowe przedmiotowego produktu, a przemysł wspólnotowy został zmuszony do zwiększenia sprzedaży droższych produktów niszowych, ponieważ ich sprzedaż na rynku masowym została wyparta przez produkt przywożony z krajów o niższych kosztach wytwarzania. Z drugiej strony, średnie ceny sprzedaży w przeliczeniu na 1 kg przemysłu wspólnotowego ogółem wzrosły minimalnie z 11,3 EUR w 1999 r. do 11,5 EUR w 2001 r., lecz następnie spadły do 11,1 EUR w OP.

— Inwestycje i zdolność do pozyskiwania kapitału

(93) W latach 1999–2001 inwestycje uległy znacznemu ograniczeniu z 7 mln do 2,5 mln EUR Między rokiem 2001 a OP inwestycje pozostawały na dosyć stabilnym poziomie, a w OP stanowiły tylko 41 % kwoty zainwestowanej w 1999 r.

(94) Nie było twierdzeń ze strony przemysłu wspólnotowego, ani czynników wskazujących na zaistnienie problemów z pozyskiwaniem kapitału na działalność.

(95) Starano się dowieść, że spadek inwestycji nie stanowi dowodu poniesienia szkody, ponieważ przemysł wspólnotowy nie zgłaszał wystąpienia problemów w pozyskiwaniem kapitału. Twierdzenie to odrzucono, ponieważ spadek w liczbie nowych inwestycji nie jest związany z problemami z pozyskiwaniem kapitału, lecz został spowodowany utratą części rynku przez przemysł wspólnotowy i silną presją cenową na rynku Wspólnoty.

— Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ gotówki

(96) W omawianym okresie zyskowność producentów wspólnotowych włączonych do próby statystycznej uległa znacznemu zmniejszeniu z 7,7 % w 1999 r. do 4,4 % w OP, tzn. o 42 %. Taką samą tendencję zanotowano dla zwrotu z inwestycji, który zmniejszył się z 10,5 % w 1999 r. do 5,9 % w OP, co stanowi spadek o 44 %.

(97) Pakistańscy producenci eksportujący starali się dowieść, że spadek rentowności pięciu przedsiębiorstw włączonych do

▼B

próby nastąpił wskutek wzrostu płac. Jak dowiedziono poniżej, średni koszt pracy przedsiębiorstw włączonych do próby statystycznej zmniejszył się w kategoriach realnych o około 3,6 %. Ponadto płace stanowią tylko jedną spośród kilku pozycji kosztowych w procesie wytwórczym i z tego względu wzrost płac nie stanowi automatycznie o zmniejszeniu rentowności spółki. Z tego względu argumentację oddalono.

(98) Przepływ gotówki wygenerowany produktem podobnym zmniejszył się istotnie z 16,8 EUR w 1999 r. do 11,3 mln EUR w OP. Najbardziej znaczący spadek zanotowano w 2000 r., kiedy to przepływ gotówki uległ zmniejszeniu o 27 %. Między rokiem 2000 a OP odnotowano kolejny spadek o 5 %. Ponieważ na przepływ gotówki mają wpływ wahania poziomu zapasów, sam w sobie jest on wskaźnikiem o ograniczonym znaczeniu. Należy jednakże zauważyć, iż negatywne zmiany w przepływie gotówki w omawianym okresie są zgodne z innymi wskaźnikami ekonomicznymi, co potwierdza niesprzyjające tendencje rozwojowe w przemyśle wspólnotowym i nie powinno być uważane za nieistotne.

— Płace

(99) Koszty pracy zwiększyły się o 3,3 % na przestrzeni omawianego okresu, z 35,2 mln EUR w 1999 r. do 36,3 mln EUR w OP. Ponieważ liczba pracowników pozostawała w zasadzie na niezmienionym poziomie, średnie koszty pracy również wzrosły z 29 100 EUR do 30 300 EUR Wzrost ten ma charakter nominalny i jest znacznie wolniejszy od wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych, który w omawianym okresie przekroczył 7,8 %, co oznacza spadek cen realnych o 3,6 %.

— Wielkość kwoty dumpingu

(100) Biorąc pod uwagę wielkość i cenę wywozu dumpingowego, wpływ faktycznego marginesu dumpingu, który także jest znaczny, nie może zostać uznany za nieistotny.

5. **Wnioski dotyczące poniesienia szkody**

(101) Analiza powyższych czynników wykazuje, iż pomiędzy 1999 r. a OP sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu. W omawianym okresie znacznie zmniejszyła się rentowność, a udział wspólnotowego przemysłu w rynku zmniejszył się o 9,1 %. Kilka innych wskaźników mogących świadczyć o poniesieniu szkody, takich jak wykorzystanie zdolności produkcyjnej, przepływ gotówki, zwrot z inwestycji i wielkość inwestycji wykazało tendencje spadkowe. W przypadku producentów wspólnotowych włączonych do próby statystycznej inwestycje uległy istotnemu zmniejszeniu, podobnie jak zwrot z inwestycji. Poziom zatrudnienia utrzymał się na porównywalnym poziomie. Niektóre wskaźniki wykazywały pozytywną tendencję; w omawianym okresie obrót i wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego nieznacznie wzrosły. Wydajność i płace wzrosły minimalnie. Ceny sprzedaży producentów wspólnotowych włączonych do próby statystycznej wykazały tendencję rosnącą w omawianym okresie, co jednak jest częściowo wynikiem zwiększenia sprzedaży droższych produktów niszowych. Jednakże należy odnotować, iż w tym samym okresie poziom konsumpcji we Wspólnocie zwiększył się o 15 %, podczas gdy udział przemysłu wspólnotowego w rynku zmniejszył się o 9,1 %. W omawianym okresie spadły ponadto średnie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego.

(102) W świetle powyższych faktów stwierdzono, iż przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę y w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

▼B

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wstęp

(103) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano czy dumpingowy przywóz towarów pochodzących z Pakistanu spowodował szkody przemysłu wspólnotowego w stopniu, który umożliwiałby sklasyfikowanie ich jako szkody istotnej. Dokonano również analizy znanych czynników, innych niż dumpingowy przywóz towarów do Wspólnoty, które w tym samym czasie miały negatywny wpływ na przemysł wspólnotowy, w celu upewnienia się czy te inne czynniki nie były związane z dumpingowym przywozem.

2. Wpływ dumpingowego przywozu

(104) Przywóz bawełnianej bielizny pościelowej z Pakistanu do Wspólnoty zwiększył się objętościowo z 36 000 ton w 1999 r. do 49 300 ton w OP, czyli o 37 %. Po niewielkim spadku między 1999 a 2000 r., poziom przywozu ponownie zwiększył się w 2001 r., wzrastając o 13 900 ton między 2001 r. a okresem postępowania. Odpowiadający mu udział w rynku początkowo spadł z poziomu 20,7 % w 1999 r. do 17,2 % w 2000 r., by ostatecznie istotnie wzrosnąć do poziomu 24,7 % w OP.

(105) W trakcie analizy wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych stwierdzono, iż głównym elementem konkurencji jest cena. Faktycznie to nabywcy określają jakość i wzór produktu, który zamierzają zamówić. Z analizy procesów sprzedaży i kupna w omawianym przypadku wynika, iż importerzy i podmioty gospodarcze przed dokonaniem zamówienia u producenta eksportującego w Pakistanie określają wszystkie właściwości produktu (wzór, kolor, jakość, wymiary itp.), który będzie przedmiotem dostawy, tym samym dokonując porównania oferty różnych producentów głównie na podstawie ceny, ponieważ wszystkie inne elementy różnicujące są wcześniej określone w wezwaniu do składania ofert lub są wynikiem wysiłków własnych importera w odniesieniu do produktów podobnych (np. oznaczanie marką). W kwestii cen ustalono iż ceny przywożonych produktów dumpingowych były znacznie niższe od cen przemysłu wspólnotowego, jak również cen innych eksporterów z państw trzecich. Ponadto stwierdzono, iż przemysł wspólnotowy został zmuszony do wycofania się z tanich segmentów rynku, na których pozycja towarów przywiezionych z Pakistanu jest silna, co również potwierdziło związek przyczynowy między dumpingowym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(106) Średnie ceny towarów przywożonych z Pakistanu wywarły nacisk na przemysł wspólnotowy, zmuszając go z jednej strony do obniżki cen, a z drugiej - do zwiększonej sprzedaży droższych produktów niszowych.

(107) Biorąc pod uwagę wpływ przywozu towarów z Pakistanu na rynek Wspólnoty, zarówno pod względem jego wielkości jak i cen, należy stwierdzić, iż wywarł on istotny nacisk ograniczający na przemysł wspólnotowy w kategoriach tak wielkości sprzedaży jak i cen. Braku sprzedaży przemysłu wspólnotowego w segmencie tanich produktów nie można było zrekompensować sprzedażą w wysokodochodowym segmencie produktów niszowych, co spowodowało istotne zmniejszenie udziału w rynku, inwestycji, zyskowności oraz zwrotu z inwestycji przemysłu wspólnotowego. Stwierdzono również związek czasowy pomiędzy tym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

▼B

3. **Wpływ innych czynników**

a) *Subwencjonowany przywóz towarów z Indii*

(108) W wyniku równocześnie prowadzonego postępowania antysubsydyjnego ustalono, iż subwencjonowany przywóz towarów pochodzenia indyjskiego zwiększył szkodę przemysłu wspólnotowego. Chociaż uznano iż subsydiowany przywóz towarów pochodzących z Indii przyczynił się do poniesienia szkody przez przemysł wspólnotowy, należy zauważyć, że biorąc pod uwagę znaczną i rosnącą wielkość sprzedaży i niskie ceny towarów przywiezionych z Pakistanu nie można zaprzeczyć iż dumpingowy przywóz z Pakistanu w równym stopniu przyczynił się do powstania istotnej szkody.

b) *Przywóz z państw trzecich innych niż Indie i Pakistan*

(109) Przywóz z państw trzecich innych niż Indie i Pakistan zwiększył się z 51 400 ton w 1999 r. do 75 300 t w OP. Ich udział w rynku zwiększył się z 29,6 % w 1999 r. do 37,7 %. Największa część spośród towarów przywiezionych z tej grupy pochodziła z Turcji. Biorąc pod uwagę powiązania między spółkami tureckimi a wspólnotowymi, dochodzi do pewnej integracji rynkowej w formie handlu między producentami eksportującymi z Turcji, a podmiotami gospodarczymi we Wspólnocie, co sugeruje, iż decyzja o dokonaniu przywozu towarów z tego kraju nie jest uwarunkowana wyłącznie ceną. Potwierdzają to średnie ceny omawianego produktu pochodzącego z Turcji w okresie postępowania, prawie o 45 % wyższe od cen produktu wytworzonego w Indiach i o 34 % od produktu z Pakistanu. Z tego względu mało prawdopodobnym jest by przywóz towarów z Turcji naruszył związek przyczynowy istniejący między dumpingowym przywozem z Pakistanu a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(110) Udziały pozostałych krajów (np. Rumunii, Bangladeszu i Egiptu) w rynku były znacznie niższe i nie przekraczały 3,9 %. Z tego względu nie wydaje się prawdopodobne aby jakakolwiek istotna szkoda mogła zostać spowodowana przywozem towarów z tych krajów.

(111) Średnia cena przywożonych towarów pochodzących z krajów innych niż Indie i Pakistan wzrosła z 7,18 EUR/kg w 1999 r. do 7,47 EUR/kg w 2001 r. i nieznacznie zmniejszyła się do 7,40 EUR podczas OP. Pomimo tego w OP ceny te były o około 25 % wyższe od cen towarów przywiezionych z Pakistanu. W konsekwencji przywóz towarów z innych państw trzecich nie wywarł nacisku cenowego na przemysł wspólnotowy w takim stopniu jak przywóz z Pakistanu. Również indywidualny udział każdego kraju z tej grupy w rynku nie przekraczał 4 %. W związku z tym można stwierdzić, iż przywóz towarów z innych państw trzecich nie stanowił naruszenia związku przyczynowego między przywozem dumpingowym z Pakistanu a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

c) *Zmniejszenie popytu*

(112) Argumentowano, iż popyt na bieliznę pościelową produkowaną przez przemysł wspólnotowy zmniejszył się pod względem wielkości z tego powodu, iż przez przemysł wspólnotowy koncentrował się na najwyższej kategorii cenowej, gdzie wielkość sprzedaży jest niższa. Jednakże jak już wcześniej stwierdzono, całkowita konsumpcja bielizny pościelowej w UE w omawianym okresie nie zmniejszyła się, lecz raczej zwiększyła. Większość producentów wspólnotowych oferuje różne serie produktów dla różnych segmentów rynku. Droższe marki generują wysokie marże, lecz są sprzedawane w małych ilościach. W celu maksymalizacji wykorzystania zdolności produkcyjnych i pokrycia stałych kosztów produkcji przemysł wspólnotowy potrzebuje

▼B

również sprzedaży dużych ilości w segmencie tańszych produktów. Brak dowodów na spadek popytu w tym segmencie rynku. Z drugiej strony segment ten jest w coraz większym stopniu przejmowany przez tanie produkty z przywozu, które wyrządzają szkodę przemysłowi wspólnotowemu. Biorąc pod uwagę całościowy wzrost konsumpcji, który nie ogranicza się do konkretnego segmentu rynkowego, nie można uznać iż zmniejszenie popytu stanowiło naruszenie związku przyczynowego między dumpingowym przywozem z Pakistanu a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

d) *Przywóz przez przemysł wspólnotowy*

(113) Argumentowano, iż przemysł wspólnotowy przywoził bawełnianą bieliznę pościelową z Pakistanu, tym samym przyczyniając się do poniesionej przez siebie szkody. Jednakże tylko jeden z producentów włączonych do próby statystycznej faktycznie dokonał przywozu bielizny pościelowej z Pakistanu w OP, a sprzedaż tych towarów stanowiła jedynie niewielką część obrotu (około 2 %). Z tego względu przywóz produktu będącego przedmiotem postępowania dokonany przez przemysł wspólnotowy nie może być postrzegany jako naruszający związek przyczynowy między przywozem dumpingowym z Pakistanu a szkodą poniesioną przez cały przemysł wspólnotowy.

e) *Wyniki wywozu realizowanego przez przemysł wspólnotowy*

(114) Wywóz towarów przez włączonych do próby statystycznej producentów wspólnotowych stanowił jedynie 0,5 % ich łącznej sprzedaży. Biorąc pod uwagę nieistotną rolę wywozu w całości działań, nie można uznać iż czynnik ten miał jakikolwiek wpływ na poniesienie szkody.

f) *Wydajność przemysłu wspólnotowego*

(115) Zmiany w wydajności omówiono już w części rozporządzenia omawiającej szkody. Ponieważ wydajność zwiększyła się z 6,8 ton na pracownika w 1999 r. do 7,2 ton na pracownika w okresie postępowania, czyli o około 6 %, nie można uznać by czynnik ten przyczynił się do poniesienia szkody.

4. **Wnioski**

(116) Znaczny wzrost wolumenu sprzedaży i udziału towarów przywiezionych z Pakistanu w rynku, szczególnie pomiędzy 2001 r. a okresem postępowania, jak również istotny spadek cen sprzedaży tych towarów i poziom zaniżania cen, które miały miejsce w okresie postępowania, zbiegły się w czasie z istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(117) W wyniku równolegle prowadzonego postępowania antysubsydyjnego ustalono, iż subsydiowany przywóz towarów pochodzących z Indii przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy. Jednakże skutki tego przywozu nie były na tyle znaczne by odstąpić od nasuwającego się wniosku o istnieniu związku przyczynowego w odniesieniu do dumpingowego przywozu z Pakistanu. Analizie poddano również inne możliwe przyczyny szkody, tzn. przywóz z krajów innych niż Indie i Pakistan, popyt rynkowy, przywóz towarów dokonany przez przemysł wspólnotowy, jak również wydajność, nie stwierdzając by naruszyły one związek przyczynowy między przywozem z Pakistanu, a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(118) W oparciu o przedstawioną powyżej analizę, w której w sposób właściwy dokonano rozróżnienia między skutkami jakie znane czynniki wywarły na sytuację przemysłu wspólnotowego, a szkodliwym wpływem dumpingowego przywozu stwierdza się, iż przywóz towarów z Pakistanu wyrządził Wspólnocie

▼B

istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi ogólne

(119) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano czy pomimo stwierdzenia szkodliwości dumpingu nie zachodziły inne ważne powody, które mogłyby przyczynić się do uznania przyjęcia środków ochronnych w tym szczególnym przypadku za sprzeczne z interesem Wspólnoty. W tym celu rozważono wpływ możliwych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie, jak również możliwe skutki zaniechania przyjęcia tych środków.

2. Przemysł wspólnotowy

(120) Przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę. Okazał się on przemysłem rentownym zdolnym do konkurowania w uczciwych warunkach rynkowych.. Poniesienie szkody przez przemysł wspólnotowy było wynikiem trudności w konkurowaniu z tanim dumpingowym przywozem. Presja wywierana przez dumpingowy przywóz skłoniła wielu producentów wspólnotowych do zaprzestania wytwarzania bielizny pościelowej z bawełny.

(121) Uznano iż nałożenie środków przywróci uczciwą konkurencję na rynku. Przemysł wspólnotowy powinien w takiej sytuacji przyczynić się do zwiększenia wolumenu sprzedaży, tym samym generując niezbędny poziom zysku na poziomie uzasadniającym dalsze inwestycje w zakłady produkcyjne.

(122) W przypadku nieprzyjęcia środków sytuacja przemysłu wspólnotowego nadal pogarszałaby się. Nie byłoby możliwości inwestowania w nowe zdolności produkcyjne i skutecznego konkurowania z towarami przywożonymi z państw trzecich. Niektóre przedsiębiorstwa zostałyby zmuszone do zaniechania produkcji i dokonania zwolnień pracowników.

(123) Z uwagi na powyższe stwierdzono, iż nałożenie środków antydumpingowych leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

3. Importerzy i użytkownicy

(124) Kwestionariusze przesłano 17 importerom i dwóm stowarzyszeniom importerów. Otrzymano tylko dwie odpowiedzi na kwestionariusze od niepowiązanych importerów wspólnotowych.

(125) W przypadku obydwu importerów sprzedaż przedmiotowego produktu stanowiła niecałe 5 % całkowitego obrotu. Całkowita rentowność importerów wyniosła od 2 do 10 %. Biorąc pod uwagę fakt, iż jedynie niewielka część obrotu obydwu importerów pochodzi ze sprzedaży omawianego produktu przywożonego z Pakistanu, a wielu krajów nie będą dotyczyć cła antydumpingowe czy wyrównawcze, możliwy wpływ wprowadzenia ceł antydumpingowych uznano za nieznaczny.

(126) Komisja nie otrzymała odpowiedzi na kwestionariusze skierowane do sześciu użytkowników i jednego stowarzyszenia użytkowników. Pewne zastrzeżenia zgłosiły Ikea i Stowarzyszenie Handlu Zagranicznego.

(127) Argumentowano, iż przemysł wspólnotowy nie dysponuje potencjałem mogącym zaspokoić całkowitą podaż na bieliznę pościelową we Wspólnocie. Należy przypomnieć, iż celem wprowadzenia środków nie jest zapobieżenie przywozowi towarów do Wspólnoty, lecz zagwarantowanie żeby przywóz taki nie odbywał się po cenach dumpingowych, wyrządzających szkodę innym producentom. Przywóz towarów różnego pochodzenia będzie nadal zaspokajać istotną część popytu Wspólnoty. Ponieważ

▼B

wiele krajów nie będą dotyczyć cła antydumpingowe i wyrównawcze, niedobór dostaw jest mało prawdopodobny.

(128) Argumentowano, iż tani import bielizny pościelowej jest niezbędny dla konsumenta finalnego jak również użytkowników „instytucjonalnych" w rodzaju hoteli, szpitali itp. gdyż przemysł wspólnotowy nie produkuje produktów tanich. Postępowanie wykazało, iż pięć spośród włączonych do próby statystycznej producentów wspólnotowych nadal wytwarza takie produkty. Nie ma powodów technicznych, dla których produkcja takich towarów we Wspólnocie nie mogłaby zostać zwiększona. Ponieważ wielu krajów nie będą dotyczyć cła antydumpingowe i wyrównawcze, alternatywne źródła zaopatrzenia będą nadal dostępne.

4. **Ostateczne wnioski dotyczące interesu Wspólnoty**

(129) Wobec powyższego stwierdza się, że nie ma istotnych powodów dotyczących interesu Wspólnoty przeciwko wprowadzeniu ceł antydumpingowych w omawianym przypadku.

H. **ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

1. **Środki ostateczne**

(130) W celu zapobieżenia dalszym szkodom powodowanym przez dumpingowy przywóz, uznaje się za słuszne wprowadzenie środków antydumpingowych.

(131) W celu ustalenia poziomu takich ceł wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy.

(132) Biorąc pod uwagę średni poziom rentowności uzyskiwany przez przemysł wspólnotowy w latach 1999 i 2000, ustalono, iż marżę w wysokości 6,5 % obrotu można uznać za minimum jakiego przemysł wspólnotowy mógłby oczekiwać w przypadku braku szkodliwego dumpingu. Konieczny wzrost ceny ustalono na podstawie porównania średniej ważonej ceny przywozu ustanowionej przy obliczeniu ceny zaniżonej z gwarantującą rentowność ceną produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku Wspólnoty. Cenę gwarantującą rentowność obliczono korygując cenę sprzedaży Wspólnoty o faktyczną stratę/zysk w okresie postępowania i dodanie wyżej wspomnianej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z porównania zostały następnie wyrażone jako odsetek całkowitej wartości przywozu na bazie cif.

(133) Pakistańscy producenci eksportujący argumentowali, iż marża zysku w wysokości 6,5 % obrotu jest wyższa od właściwego zysku minimalnego ustalonego w innych postępowaniach dotyczących tego samego produktu. Twierdzenie to musiało zostać odrzucone, ponieważ właściwy zysk minimalny jakiego przemysł wspólnotowy mógłby oczekiwać w sytuacji niestosowania szkodliwego dumpingu ustala się każdorazowo w oparciu o szczególne okoliczności każdego postępowania, biorąc pod uwagę warunki rynkowe i wyniki uzyskiwane w przeszłości przez przemysł wspólnotowy. W tym przypadku ustalono, iż marża zysku w wysokości 6,5 % może zostać uznana za właściwe minimum, obliczone jako średni poziom rentowności uzyskiwanej przez przemysł wspólnotowy w latach 1999 i 2000.

(134) Ponieważ poziom wykluczenia szkody był wyższy od ustalonego marginesu dumpingu, ostateczne środki zapobiegawcze ustalono w oparciu o przyjęty margines dumpingu.

2. **Zobowiązanie cenowe**

(135) Producenci eksportujący z Pakistanu przedstawili propozycję zobowiązania cenowego. Jednakże liczba producentów objętych niniejszym postępowaniem przekracza 170, a produkt jakim jest

▼B

bielizna pościelowa występuje w setkach różnych rodzajów, często trudnych do rozróżnienia przy przywozie. W takiej sytuacji ustalenie cen minimalnych dla każdego rodzaju produktu, które podlegałyby monitorowaniu ze strony Komisji, uznano za niewykonalne. Duża liczba eksporterów dodatkowo czyniłaby niemożliwym monitorowanie zobowiązania cenowego.

(136) Ponadto stwierdzono, iż proponowane kategorie omawianego produktu w odniesieniu do których zaproponowano zobowiązanie były niewłaściwe, ponieważ w ramach każdej z nich występowałyby istotne różnice cen. Ponadto proponowane ceny nie wykluczałyby szkodliwego dumpingu.

(137) W tych okolicznościach uznano, że zobowiązanie cenowe jest niepraktyczne i niemożliwe do przyjęcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywożoną bieliznę pościelową z włókien bawełnianych, czystych lub mieszanych ze sztucznym tworzywem lub lnem (len nie może być włóknem dominującym), bieloną, farbowaną lub z nadrukiem, pochodzącą z Pakistanu, aktualnie klasyfikowaną według kodów CN ex 6302 21 00, (kody TARIC 6302 21 00 81, 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (kod TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 10 (kod TARIC 6302 31 10 90), ex 6302 31 90 (kod TARIC 6302 31 90 90) i ex 6302 32 90 (kod TARIC 6302 32 90 19).

▼M1

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, produktów wytwarzanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa jest następująca:

Producent	Stawka celna %	Kod dodatkowy TARIC
Yunus Textile Mills H-23/1, Landhi Industrial Area, Karaczi	8,5	A698
Lucky Textile Mills L-8, Block 21, F. B Area, Karaczi	7,2	A699
Nishat Mills Limited Nishatabad, Fajsalabad	6,1	A700
Chenab Limited Nishatabad, Fajsalabad	5,7	A701
Gul Ahmed Textile Mills Ltd Plot No. HT/3A, Landhi Industrial Area, Landhi, Karaczi	5,6	A702
Al.-Abid Silk Mills Ltd A-39, S.I.T.E., Manghopir Road, Karaczi	3,9	A704
Mohammad Farooq Textile Mills Ltd 1st floor, Finlay House, I.I Chundrigar Road, Karaczi	3,5	A703

▼M1

Producent	Stawka celna %	Kod dodatkowy TARIC
Fairdeal Textiles (Pvt) Ltd A/15-D, Binoria Chowk, S.I.T.E., Karaczi	0	A705
Producenci wymienieni w Załączniku	5,8	A706
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	8,5	A999

▼B

3. Jeżeli nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych.

▼M1

4. W przypadku gdy nowy eksporter przedstawi Komisji wystarczające dowody na to, iż:

— nie dokonywał wywozu do Wspólnoty produktu opisanego w ust. 1 w okresie od 1 kwietnia 2003 do 31 marca 2004 r.,

— nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem, na którego nałożono środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, oraz

— rzeczywiście dokonywał wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem, na którym oparte są środki, lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu do Wspólnoty znaczącej ilości wspomnianego produktu,

Rada, stanowiąc zwykłą większością głosów, na wniosek Komisji złożony po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zmienić ust. 2 poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do przedsiębiorstw, w stosunku do których zastosowanie ma średnie ważone cło w wysokości 5,8 %.

▼B

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK

Wykaz współpracujących producentów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pod kodem dodatkowym TARIC A706:

▼**M2**

Nazwa	Adres
A.B. Exports (PVT) Ltd	Off. No 6, Ground Floor, Business Center, New Civil Lines, Faisalabad
A.S.T. (PVT) Limited	Saba Square 2-C, Saba Commercial Street No 3, Phase V Extension, D.H. Authority, Karachi
Abdur Rahman Corporation (Pvt) Ltd	P-214 Muslim Town #1, Sarghoda Road, Faisalabad
Adil Waheed Garments	66-Zubair Colony, Jaranwala Road, Faisalabad
Afroze Textile Industries (Pvt) Ltd	LA 7/1-7, Block 22 F.B. Area, Karachi
Al Musawar Textile (PVT) Ltd	Atlas Street, Maqbool Road, Faisalabad
M/S Al-Ghani International	202 Bhaiwala, Ghona Road, Faisalabad
Al-Karam Textile Mills (PVT) Ltd	3rd floor, K.D.L.B. Building, 58-West Wharf Road, Karachi
Al-Latif	W,S, 24, Block-2, Azizabad, F.B. Area, Karachi-75950
Al-Noor Processing & Textile Mills	Sargodha Road, Near Bava Chak, Faisalabad
Al-Raheem Textile	F/40, Block-6, P.E.C.H.S., Karachi
Ameer Enterprises	3rd floor, Bismillah Centre, Street No 2, Karkhana Bazar, Yanr Market, Faisalabad
Amsons Textile Mills (PVT) Ltd	D-14/B, S.I.T.E., Karachi
Amtex (Private) Limited	1-Km, Khurrianwala-Jaranwala Road, Faisalabad
Anjum Textile Mills (PVT) Ltd	Anjum Street, Nalka Kohala, Sarghoda Road, Faisalabad
Apex Corporation	1-19, Arkay Square, PO Box 13373, Karachi
M/S Arif Textiles Private Limited	Karim Bibi Street, Bawa Chak, Sargodha Road Faisalabad
Arshad Corporation	1088/2, Jail Road Faisalabad 38000
Arzoo Textile Mills Ltd	2.6 km, Jaranwala Road, Khurrinwala, Faisalabad
Asia Textile Mills	D-156, S.I.T.E. Avenue, Karachi

▼M2

Nazwa	Adres
Aziz Sons	D21/Karach, S.I.T.E., Karachi-75700
B.I.L. Exporters	15/5, Sector 12/C, North Karachi Industrial Area, Karachi
Baak Industries	P-107, Akbarabad, Near Allied Hospital, Faisalabad
Be Be Jan Pakistan Limited	Square No 7, Chak No 204/R.B., Faisalabad
Bela Textiles Ltd	A-29/A, S.I.T.E., Karachi
Bismillah Fabrics (PVT) Ltd	3 Km, Jhumbra Road, Khurrianwala, Faisalabad
Bismillah Textiles (PVT) Ltd	1. KM, Jaranwala Road, Khurrianwala, Faisalabad
Classic Enterprises	B-1/1, Sector 15, Korangi Industrial Area, Karachi
M/S Club Textile	Sargodha Road, Ali Block Faisalabad
Cotton Arts (PVT) Ltd	613/1, Dagrawaan Road, Faisalabad
D.L. Nash (Private) Ltd	11, Timber Pond, Keamari Road, Karachi-75620
Dawood Exports PVT Ltd	PO Box 532, Sarghoda Road, Faisalabad
Decent Textiles	P-1271, Abdullahpur, West Canal Road, Faisalabad
En Em Fabrics (Pvt) Ltd	10th Km, Sarghoda Road, Faisalabad
En Em Industries Ltd	10th Km, Sargodha Road, Faisalabad
Enn Eff Exports	4th floor, Business Centre, New Civil Lines, Faisalabad
Faisal Industries	Office 205, Madina City Mall, Abdullah Haroon Road, Saddar, Karachi
Fashion Knit Industries	5-Business Centre, Ground Floor, Mumtaz Hassan Road, Karachi
Fateh Textile Mills Limited	PO Box No 69, Hali Road, S.I.T.E., Hyderabad
Gerpak Textile (PVT) Ltd	317 Clifton Centre, Schon Circle, Kehkashan Clifton, Karachi
Gohar Textile mills	208 Chak Road, Zia Town, Faisalabad
H.A. Industries (PVT) Ltd	10 KM, Jaranwala Road, Faisalabad
Haroon Fabrics (Private) Limited	P-121, Rafique Colony, Jail Road, Faisalabad
Hay's (PVT) Limited	A-33, (C), Textile Avenue, S.I.T.E., Karachi-75700

▼M2

Nazwa	Adres
M/S Home Furnishings Limited	Plot No 1, 2, 10, 11, Sector IX-B., Karachi Export Processing Zone, Karachi
Homecare Textiles	D-115, S.I.T.E., Karachi
Husein Industries Ltd	HT-8 Landhi Industrial & Trading Estate, Landhi, Karachi
Ideal International	A-63/A, SIND Industrial Trading Estate, Karachi-75700
J.K. Sons Private Limited	3-1/A, Peoples Colony Jaranwala Road Faisalabad
Jaquard Weavers	811 Mahmoodabad Colony, Multan
Kam International	F-152, S.I.T.E., Karachi
Kamal Spinning Mills	4th KM, Jranwala Road, Khurrianwala, Faisalabad
Kausar Processing Industries (PVT) Ltd	P-61 Gole Chiniot Bazar, Faisalabad
Kausar Textile Industries (PVT) Ltd	Maqbool Road, Faisalabad
Khizra Textiles International	P-68, First Floor, Tawakal Cloth Market, Gol Chiniot Bazar, Faisalabad-38000
Kohinoor Textile Mills Limited	Peshawar Road, Rawalpindi
Latif International (PVT) Ltd	Street No 1, Abdullahpur, Faisalabad
Liberty Mills Limited	A/51-A, S.I.T.E., Karachi
M/s M.K. SONS Pvt Limited	2 KM, Khurrianwala, Jarranwala Road, Faisalabad
MSC Textiles (PVT) Ltd	P-19, 1st floor, Montgomery Bazar, Faisalabad
Mughanum (PVT) Ltd	P-162, Circular Road, Faisalabad
Mustaqim Dyeing & Printing Industries (Pvt) Ltd	D-14/A, Bada Board, S.I.T.E., Karachi
Naseem Fabrics	Suite #404, 4th floor, Faisalcomplex, Bilal Road, Civil Lines, Faisalabad
Nawaz Associates	87 D/1 Main Boulevard Gulberg III, Lahore
Nazir Industries	Suite 3, 7th floor, Textile Plaza, M.A. Jinnah Road, Karachi-74000
Niagara Mills (PVT) Ltd	Kashmir Road, Nishatabad, Faisalabad
Nina Industries Limited	A-29/A, S.I.T.E., Karachi

▼M2

Nazwa	Adres
Nishitex Enterprises	P-224, Tikka Gali No 2, Y.Y. Plaza., 1st floor, Montgomery Bazar, Faisalabad
Parsons Industries (PVT) Ltd	E-53 S.I.T.E., Karachi
Popular Fabrics (PVT) Limited	Plot 115, Landhi Industrial Area, Karachi
Rainbow Industries	810/A, Khanewal Road, Multan
Rehman International	P-2, Al Rehman House, Ghulam Rasool Nagar Main Road, Sarfraz Colony, Faisalabad
Sadaqat Textile Mills Pvt Ltd	Sadaqat Street, Sarghoda Road, Faisalabad
Sadiq Siddique Co.	170-A, Latif Cloth Market, M.A. Jinnah Road, Karachi
Sakina Exports International	#313, Dada Chambers, M.A. Jinnan Road, Karachi-74000
Samira Fabrics (PVT) Ltd	401-403, Chapal Plaza, Hasrat Mohani Road, Karachi
Sapphire Textile Mills Limited	313, 3rd floor, Cotton exchange Bldg. I.I., Chundrigar Road, Karachi
Shahzad Siddique (PVT) Ltd	4,5 KM, Khurrainwala Jaranwala Road, Faisalabad
Shalimar Cotton Export (PVT) Ltd	Yousaf Chowk, Sarghoda Road, Faisalabad
Sharif Textiles Industries (PVT) Ltd	PO Box 265, Satiana Road, Faisalabad
Shercotex	39/c, Peoples Colony, Faisalabad
Sitara Textile Industries Limited	6- K.M., Sargodha Road, Faisalabad
South Asian Textile Inds.	Street No 3, Hamedabad Colony, Vehari Road, Multan
Sweety Textiles Pvt Ltd	P-237, 2nd floor, Hassan Arcade Montgomery Bazar, Faisalabad
Tex-Arts	P-22, 1st floor, Montgomery Bazar, Faisalabad
The Crescent Textile Mills Ltd	Sargodha Road, Faisalabad
Towellers Limited	WSA 30-31, Block 1, Federal B, Karachi
Union Exports (PVT) Limited	D-204/A, S.I.T.E., Karachi-75700
United Finishing Mills Ltd	2nd floor, Regency Arcade, The Mall, Faisalabad
United Textile Printing Industries (Pvt) Ltd	PO Box 194, Maqbool Road, Faisalabad
Wintex Exports PVT Ltd	P-17/A, Main Road, Sarfaraz Colony, Faisalabad

▼**M2**

Nazwa	Adres
Zafar Fabrics (PVT) Limited	Chak No 119, J.B. (Samana), Sarghoda Road, Faisalabad
Zamzam Weaving and Processing Mills	Bazar 1, Razabad, Faisalabad
ZIS Textiles Private Limited	3Km Sheikhupaura Road Khurrianwala Faisalabad